

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 06079-15/2019-ERU

V Jihlavě dne 7. dubna 2020

Rozhodnutí

O rozkladu společnosti DINOCO s.r.o., se sídlem Slavnič 2, 582 55 Slavnič, IČ: 282 09 001 (dále též „účastník řízení“), zastoupeného [REDAKCE], advokátem [REDAKCE], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06079-10/2019-ERU ze dne 19. srpna 2019 (sp. zn. OSR-06079/2019-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o tom, že účastník řízení spáchal přestupek podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017, tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 8. listopadu 2017 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Úvaly (okres Praha-východ) v ulici Tigridova strojně zemní práce, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 50, za což mu byla uložena pokuta ve výši 59 000 Kč a dále povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Výrok I. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06079-10/2019-ERU ze dne 19. srpna 2019 (sp. zn. OSR-06079/2019-ERU) se mění tak, že část „a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně“ se vypouští.

II. Výrok II. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06079-10/2019-ERU ze dne 19. srpna 2019 (sp. zn. OSR-06079/2019-ERU) se mění tak, že slova „59 000 Kč (slovy: padesát devět tisíc korun českých)“ se nahrazují slovy „40 000 Kč (slovy: čtyřicet tisíc korun českých)“.

III. Ve zbylé části se rozklad společnosti DINOCO s.r.o., se sídlem Slavnič 2, 582 55 Slavnič, IČ: 282 09 001, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06079-10/2019-ERU ze dne 19. srpna 2019 (sp. zn. OSR-06079/2019-ERU) zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Kontrolní zjištění

Dne 26. srpna 2018 zahájil Energetický regulační úřad v důsledku zjištění poškození středotlakého plynovodu IPE DN 50 kontrolu ve smyslu zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, a to ve věci zjištění dodržování § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 18. března 2019 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 08198-15/2018-ERU. Proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole nepodal účastník řízení žádné námítky.

V rámci kontroly bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl na základě smlouvy o dílo ze dne 10 října 2017 zemní práce při výstavbě kanalizace v obci Úvaly (okres Praha-východ) v ulici Tigridova, kdy objednavatelem stavby byla společnost NANETTE s.r.o., se sídlem Slavníč 2, 582 55 Slavníč, IČ: 282 07 009. Dne 8. listopadu 2017 došlo při strojním provádění výkopových prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 50. Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. Jak vyplývá z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 8. listopadu 2017, vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu nebylo provedeno. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 175 m³ plynu do ovzduší za dobu 15 minut, přitom došlo k přerušení dodávky plynu 8 konečným odběratelům. Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení byly uhrazeny.

Účastník řízení k věci v rámci kontroly uvedl, že k poškození plynárenského zařízení došlo při výkopu pro kanalizační řad. Zemní práce prováděla na zapůjčeném stroji JCB nová posádka, která nebyla k účastníkovi řízení v zaměstnaneckém poměru a která začala pracovat bez pokynu k práci. Dále uvedl, že podle koordináční studie se mělo plynárenské zařízení nacházet několik metrů od místa poškození, navíc nebylo obsypané pískem, ani na něm nebyla výstražná fólie. Výkopem měl podle projektové dokumentace procházet pouze vodovodní řad, který byl řádně obkopán a podepřen. Plynárenské zařízení bylo během několika desítek minut opraveno a investor všechny náklady spojené s opravou a únikem plynu uhradil. K vytyčení v terénu účastník řízení uvedl, že u správce vodovodních radů s žádostí o vytyčení nepochodil, neboť v této oblasti neexistují podklady skutečných provedení.

II. Správní řízení a napadené rozhodnutí

Energetický regulační úřad dospěl po prostudování podkladů k závěru, že se účastník řízení předmětného jednání dopustil a že byly také dostatečně zjištěny i všechny okolnosti daného případu, a proto vydal příkaz č. j. 06079-5/2019-ERU ze dne 12. července 2019, kterým uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017, kterého se dopustil porušením § 68 odst. 3 energetického zákona tím, že prováděl dne 8. listopadu 2017 v ochranném pásmu plynárenského zařízení obci Úvaly (okres Praha-východ) v ulici Tigridova zemní práce, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 50, za což mu byla uložena pokuta ve výši 59 000 Kč.

Proti příkazu podal účastník řízení v zákonem stanovené lhůtě odpor, ve kterém uvedl, že práce prováděl na pozemku soukromého subjektu, kde podle dostupné dokumentace nemělo plynárenské zařízení vůbec existovat, respektive na žádném dostupném dokumentu nebylo plynárenské zařízení v místě provádění prací zakresleno. Podle projektu (koordinační situace) se vedení plynárenského zařízení mělo nacházet několik metrů od místa, kde byly práce prováděny. Touto koordinační situací se účastník řízení řídil a práce neprováděl tam, kde mělo být podle dostupných podkladů plynárenské zařízení umístěno. Účastník řízení dále uvedl, že není jeho vina, že podklady od plynárenské společnosti byly špatně zpracované. V místě provádění prací se měl podle dostupných podkladů nacházet pouze vodovodní řad, a protože o něm účastník řízení věděl, byly ve vztahu k němu provedeny všechny potřebné práce. Účastník řízení také namítl, že se správní orgán vůbec nezabýval tím, zda je v takovém kontextu čin protiprávní a zda je dána společenská škodlivost, i s přihlédnutím k tomu, že veškerá škoda již byla účastníkem řízení dávno uhrazena. Podáním odporu byl příkaz zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

Dne 22. července 2019 byl účastník řízení vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, doložit majetkové poměry a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání. Účastník řízení žádné další vyjádření k věci správnímu orgánu nezaslal, ani nepožádal o nařízení ústního jednání.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 06079-10/2019-ERU ze dne 19. srpna 2019 (sp. zn. OSR-06079/2019-ERU) byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 59 000 Kč za spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017, kterého se měl dopustit jednáním popsáním v návěti tohoto rozhodnutí.

V rozhodnutí Energetický regulační úřad popsal zjištěný skutkový stav a odůvodnil svůj závěr, že jednáním účastníka řízení došlo k naplnění jak formálních znaků přestupku, tak i znaku materiálního. Účastník řízení prováděl výkopové práce strojně, aniž by mu byla známa přesná poloha plynárenského zařízení, nevynaložil tedy dostatečné úsilí, aby porušení povinnosti zabránil. Dne 11. září 2017 vydal správce plynárenského zařízení stanovisko k existenci plynárenského zařízení v zájmovém území provádění prací pod zn. [REDAKCE]. Energetický regulační úřad konstatoval, že jednou z podmínek stanoviska správce plynárenského zařízení ze dne 11. září 2017 bylo, že před zahájením stavební činnosti bude provedeno vytyčení trasy a přesné určení uložení plynárenského zařízení a plynovodních přípojek.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06079-10/2019-ERU ze dne 19. srpna 2019 (sp. zn. OSR-06079/2019-ERU), které bylo účastníkovi řízení doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 3. září 2019 rozklad, který směřuje proti všem výrokům napadeného rozhodnutí.

Účastník řízení správnímu orgánu vytýká, že nezohlednil všechny jeho námítky, které uplatnil v rámci podaného odporu. Stavební práce byly prováděny na pozemku soukromého subjektu, přičemž na žádném dostupném dokumentu nebylo plynárenské zařízení v místě provádění prací zakresleno. Podle projektu (koordinační studie) se vedení plynárenského zařízení mělo nacházet několik metrů od místa, kde byly práce prováděny, a touto studií se účastník řízení řídil. Všechny tyto podklady, včetně stanoviska k existenci plynárenských zařízení byly součástí spisu o vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení. Není vinou

účastníka řízení, že podklady od plynárenské společnosti neodpovídaly skutečnosti. Pokud by byla dokumentace správná, k žádnému pochybení účastníka řízení by nedošlo.

Účastník řízení uvádí, že pokud by prováděl práce v místech, kde se podle dokumentace mělo nacházet plynárenské zařízení, tak by samozřejmě vytyčení provedl. Nicméně práce byly prováděny cca 4 metry od místa, kde bylo v dokumentaci plynárenské zařízení zakresleno, proto není účastníkovi řízení zřejmé, jaký smysl by v daném případě mělo vytyčení v terénu, když navíc poskytnutá data o poloze plynárenského zařízení prostřednictvím situačních výkresů má vždy pouze informativní charakter a v žádném případě nenahrazují vytyčení plynárenského zařízení, ani stanovisko k existenci sítí, které je závazným podkladem pro vydání rozhodnutí. Účastník řízení má za to, že učinil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení povinnosti zabránil.

Účastník řízení dále namítá, že správní orgán porušil zásady ochrany veřejného zájmu a legitimního očekávání vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu, neboť v totožných případech uložil nižší pokutu, než byla uložena účastníkovi řízení, přičemž odkázal na dvě rozhodnutí, která vydal Energetický regulační úřad v minulosti. Dle názoru účastníka řízení správní orgán také pochybil, když společenskou škodlivost přestupku hodnotil pouze s odkazem na právní předpis, avšak nepřihlédl k tomu, že škoda byla ihned uhrazena.

Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu rozhodla Rada Energetického regulačního úřadu tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Po posouzení věci se Rada ztotožnila se závěry prvostupňového správního rozhodnutí a konstatovala, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, přičemž závěry o spáchání přestupku účastníkem řízení byly náležitě odůvodněny. Rada nicméně dospěla k závěru, že výše pokuty není zcela přiměřená okolnostem spáchání přestupku, a proto rozhodla o jejím snížení.

Z podaného rozkladu je zřejmé, že účastník řízení nerozporuje kontrolní zjištění, tedy že prováděl strojně zemní práce, při nichž došlo k poškození plynárenského zařízení. Namítá však, že učinil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení povinnosti zabránil. Rada považuje v této souvislosti za nutné uvést, že odpovědnost právnických osob za správní delikty (přestupky) je obecně koncipována jako odpovědnost objektivní, tedy za výsledek, nikoli za zavinění. To opakovaně judikovaly soudy všech instancí, odkázat lze např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 28/2006-65. Skutečnost, že se v případě právnických osob jedná o objektivní odpovědnost, vyplývá z § 91d odst. 1 energetického zákona, jež stanoví, že právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Právnická osoba se tedy přestupku dopustí v případě, že dojde k naplnění znaků skutkové podstaty příslušného přestupku, přičemž je na účastníkovi řízení, aby prokázal existenci

tzv. liberačních důvodů. Z uvedeného vyplývá, že zákon nestanoví správnímu orgánu povinnost zkoumat zavinění na straně právnické osoby, ale naopak přenáší důkazní břemeno na účastníka řízení, který sám musí v řízení prokázat, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil.

Rada se však s tvrzením účastníka řízení, že učinil veškerá úsilí, aby k poškození plynárenského zařízení nedošlo, neztotožňuje. Předmětem podnikání účastníka řízení je mimo jiné i inženýrská činnost v investiční výstavbě, z čehož vyplývá, že se účastník řízení musí při své činnosti často zabývat potenciální existencí inženýrských sítí. A jako osoba problematiky znalá tedy měl před zahájením výkopových prací činit aktivní kroky ke zjištění, zda a případně jaká stanoviska byla ke stavbě vydána, a při samotném provádění prací pak měl postupovat v souladu s těmito stanovisky, tím spíše prováděl-li zemní práce strojně. Účastník řízení v rozkladu uvádí, že práce neprováděl tam, kde se podle dostupných podkladů mělo plynárenské zařízení nacházet. Současně však v rozkladu přiznává, že poskytnutá data o poloze plynárenského zařízení mají vždy pouze informativní charakter a nemohou nahradit stanovisko k existenci plynárenských zařízení, ani vytyčení plynárenského zařízení v terénu. Ze stanoviska správce plynárenského zařízení ze dne 11. září 2017 je zřejmé, že v zájmovém prostoru stavby mělo dojít k dotyku se středotlakými plynovody včetně přípojek a že při provádění stavební činnosti nemělo být použito nevhodné nářadí a zemina má být těžena pouze ručně bez použití pneumatických, elektrických, bateriových a motorových nářadí. Ze stanoviska dále vyplývá požadavek, aby bylo před zahájením stavební činnosti provedeno vytyčení trasy a přesné určení uložení plynárenského zařízení a plynovodních přípojek, přičemž bez tohoto vytyčení v terénu nesmí být stavební činnosti zahájeny. Pokud tedy účastník řízení práce prováděl, aniž bylo provedeno vytyčení zařízení v terénu, a spoléhal se pouze na údaje uvedené v projektové dokumentaci, přestože si byl vědom skutečnosti, že tato data mají pouze informativní charakter, přijal na sebe jako osoba provádějící výkopové práce riziko vzniku případné škody. Pokud by bylo v souladu se stanoviskem provedeno vytyčení plynárenského zařízení v terénu, byl by rozpor mezi projektovou dokumentací a skutečným stavem zjištěn včas a k poškození plynovodu by nedošlo. Rada se tak plně ztotožnila se závěrem správního orgánu prvního stupně, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení plynárenského zařízení zabránil, a nese tedy odpovědnost za jeho poškození.

K otázce výše pokuty Rada uvádí, že lze souhlasit s tvrzením účastníka řízení, že správní orgán má povinnost postupovat v souladu s principem legitimního očekávání, který je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů vyjádřen v § 2 odst. 4 správního řádu. V uvedeném ustanovení je vyjádřen požadavek, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Jinak řečeno správní orgán má povinnost rozhodovat v souladu se svou rozhodovací praxí, avšak tento požadavek není absolutní a nezměnitelný. Odklon od rozhodovací praxe by měl být v zásadě výjimečný, neboť je tímto způsobem narušována právní jistota účastníků řízení. Nelze jej ale zcela vyloučit, pokud jsou k tomu oprávněné důvody. K odklonu od rozhodovací praxe může dojít například z objektivních společenských podmínek či z nutnosti ochrany veřejného zájmu.

Účelem sankce ve správním řízení je kromě postihu za poškození či ohrožení zájmů společnosti také výchovné působení na pachatele protiprávní činnosti i na ostatní členy společnosti tak, aby docházelo k minimalizaci počtu případů závažného chování a zejména aby byla potlačována četnost jeho opakování. Pokuta tedy musí mít nejen represivní, ale i výchovný účinek. Nutnou podmínkou pro naplnění těchto požadavků je, aby uložená

sankce byla dostatečně účinná. Jestliže je ve správním řízení ukládána sankce pokuty, musí být tato citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Pouze v takovém případě, kdy uložená pokuta působí pachateli nezanedbatelnou majetkovou újmu, může uložení této sankce vést k dosažení účelu trestu z hlediska individuální i generální prevence a uložená pokuta neztrácí cokoli ze své účinnosti. Do roku 2016 ukládal Energetický regulační úřad ve svých rozhodnutích pokuty při samé spodní hranici zákonem stanovené sazby. Správní trestání však do značné míry neplnilo represivní a preventivní funkci, což se mimo jiné projevilo v opakovaném meziročním nárůstu počtu případů porušení příslušného ustanovení zákona. Je zřejmé, že takto stanovené pokuty neumožňovaly, aby byl odpovídajícím způsobem chráněn zájem společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu energetických zařízení, která plní důležitou celospolečenskou úlohu. Je přitom v zájmu společnosti, aby byl počet zásahů, které jsou způsobitelné jejich bezpečným a spolehlivým provozem negativně ovlivnit, trvale snižován. Proto Energetický regulační úřad v roce 2016 za účelem zajištění účinné ochrany zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu energetických zařízení přistoupil v mezích stanovených právním předpisem ke zvýšení úrovně ukládaných pokut. Nejednalo se o svévoli správního orgánu, neboť tato změna byla vyvolána vnějšími okolnostmi a opírala se o akceptovatelné racionální a objektivní důvody.

Správní orgán byl při ukládání pokuty vázán ustanovením § 91a odst. 7 energetického zákona, podle kterého se za předmětný delikt uloží pokuta do 15 000 000 Kč, přičemž správní orgán po zvážení všech okolností uložil účastníkovi řízení pokutu při spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí. Co se týká obdobných případů, na které v rozkladu poukázal účastník řízení a v nichž Energetický regulační úřad uložil nižší pokuty, než uložil účastníkovi řízení v posuzované věci, Rada uvádí, že obě rozhodnutí byla vydána v roce 2015, tedy v době, kdy ještě nedošlo k výše zmiňované změně rozhodovací praxe. Pokud by účastník řízení vyhledal rozhodnutí Energetického regulačního úřadu vydaná v září 2016 a později, která jsou zveřejňována na webových stránkách Energetického regulačního úřadu, pak by zjistil, že pokuta uložená účastníkovi řízení je zcela v souladu se současnou rozhodovací praxí.

Nelze ani souhlasit s námitkou, že správní orgán nehodnotil společenskou škodlivost jednání účastníka řízení, ani nepřihlédl ke skutečnosti, že škoda byla ihned uhrazena. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se správní orgán zabýval jak formální, tak i materiální stránkou přestupku, a uvedl také, k jakým okolnostem přihlédl při úvaze o druhu a výši pokuty i jak tyto skutečnosti vyhodnotil. Skutečnost, že škoda byla v plné výši uhrazena, nemůže zbavit účastníka řízení odpovědnosti za přestupek, správní orgán však k této skutečnosti přihlédl při úvaze o výši pokuty jako polehčující okolnosti. Rada po posouzení případu nicméně dospěla k závěru, že jakkoliv pokutu uloženou účastníkovi řízení nelze považovat za zjevně nepřiměřenou, jedná se s ohledem na následky jeho jednání o pokutu poměrně přísnou, na samé horní hranici pokut, které by za jednání o takových následcích měly být udělovány. Pokud v důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 175 m³ plynu do ovzduší za dobu 15 minut a k přerušení dodávky plynu 8 konečným zákazníkům (kategorie domácnost) po dobu 3 hodin, je podle názoru Rady zřejmé, že následky protiprávního jednání účastníka řízení byly relativně málo závažné a třetích osob se podstatně nedotkly. Těmito skutečnostmi by dle názoru Rady odpovídalo uložení pokuty oproti částce 59 000 Kč podstatně nižší, přibližně poloviční. Na straně druhé ale nepochybně musí být zohledněno, že si účastník řízení počínal vědomě neopatrně, když před prováděním prací nebylo provedeno vytyčení plynárenského zařízení, taková okolnost nepochybně odůvodňuje úvahy o navýšení ukládané pokuty oproti té, která by odpovídala toliko způsobeným

následkům. Rada tedy v tomto ohledu přistoupila ke korekci závěrů prvostupňového správního orgánu a rozhodla o uložení pokuty ve výši 40 000 Kč.

Rada dále přistoupila ke změně výroku I. napadeného rozhodnutí, a to ve smyslu vypuštění části výroku „a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo něj“. Podle názoru Rady zde výrok I. napadeného rozhodnutí zcela neodpovídal formulaci § 68 odst. 3 energetického zákona. Uvedené ustanovení uvádí různé zákazy, které prostřednictvím odkazovací normy tvoří základ skutkových podstat přestupku. Jedná se přitom zjevně o přestupek charakteru ohrožovacího a přestupek charakteru poruchového. Podle § 68 odst. 3 energetického zákona platí zákaz poškození plynárenského zařízení vyjádřený tak, že veškeré činnosti musí být prováděny s vyloučením tohoto následku. Zda jsou prováděny v ochranném pásmu nebo mimo něj je pro naplnění skutkové podstaty bezpředmětné. Formulace „činností v ochranném pásmu i mimo něj“ je nadto zavádějící, neboť není zřejmé, kde tato činnost tedy probíhala. V případě přestupku ohrožovacího není skutková podstata vyjádřena škodlivým následkem, ale zákazem jednání, které je pak třeba specifikovat způsobem jeho výkonu. Uvedená změna představuje pouze upřesnění výroku, aniž by došlo k rozšíření rozsahu trestní odpovědnosti účastníka řízení či rozšíření předmětu řízení, je proto v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a neporušuje zákaz *reformatio in peius*.

V. Závěr

Po přezkumu napadeného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně s energetickým zákonem, a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí, neboť v něm byly v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Rada rozhodla o změně výroku I. napadeného rozhodnutí za účelem jeho upřesnění, dále změnila výrok II. a uložila pokutu nově ve výši 40 000 Kč, ve zbytku rozhodla o potvrzení napadeného rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není dle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

DINOCO s.r.o., prostřednictvím [REDAKCE]